

politisk Karakter.« Og han sluttede sit Indlæg saaledes: De Retningslinier, som indeholdes i dette Forslag til Beslutning, er Rettesnoren for vor Udenrigspolitik. Det er Regeringens, det er Rigsdagens, det er Danmarks Udenrigspolitik med Hensyn til Sydslesvig.

Størmose (D. S.) erklærede sig enig i de Ønsker, som fremførtes i Forslaget til Beslutning. Naar hans Parti alligevel ikke havde været med til at tage dette Initiativ, skyldtes det, at man fandt Erklæringens Formulering ganske utilstrækkelig, baade set fra et udenrigspolitisk og fra et indre dansk politisk Synspunkt. »De almindelige borgerlige og demokratiske Rettigheder og den Frihed til kulturel og politisk Livsudfoldelse, som man taler om i Beslutningen, kan man ikke sikre, hvis Sydslesvig forbliver som nu under tysk Overhøjhed. Hvordan en Overgangsperiode skal tilrettelægges, vil vi ikke stille noget Forslag om, idet vi mener, det afgørende maa være, at der gøres opmærksom paa, at det kan være i sidste Øjeblik, vi sætter ind for at sikre Retten til en Folkeafstemning, tager Initiativ i Overensstemmelse med Beslutningens Udtryk om, at det er paa Selvbestemmelsesrettens Grund, vi vil sikre Friheden«. Derfor stillede man fra Dansk Samlings Side Forslag om, at der til Forslaget til Beslutning skulde gøres følgende Tilføjelse i Tilslutning til Pkt. 3:

»herunder ogsaa

4) ved internationale Forhandlinger snarest at sikre den hjemmehørende sydslesvigske Befolkning Ret til ved en Folkeafstemning, for hvilken Tidspunktet nærmere fastsættes, naar den militære Regeringsperiode er ophørt, at bestemme deres Hjemstavns fremtidige Statstilhørsforhold.«

Starcke (D. R.) kunde paa sit Partis Vegne tiltræde Forslaget til Beslutning, »vi ønsker i høj Grad Frihed, Ligeret og Selvbestemmelsesret for Sydslesvigerne, og vi ønsker i høj Grad, at Danmarks Stemme og de sydslesvigske Interesser maa komme til Orde ved de kommende Fredsforhandlinger. Vi nærer fuld Tillid til, at den højtærede Udenrigsminister paa bedste Maade vil varetage baade Danmarks og de danske Sydslesvigeres Interesser i saadanne Forhandlinger. Derfor kan vi fuldt ud tiltræde denne Fællesbeslutning, hvorimod jeg uden Kommentarer vil forbigaa det Ændringsforslag, der er stillet af Dansk Samling. Det kan vi ikke tiltræde.«

Christmas Møller (K. F.) ønskede paa egne Vegne at pege paa, at »Danskhedens Fremtid mod Syd er en Sag, som hverken maa udsættes for et dansk Konjunkturmisbrug eller gøres til en Fære for vort Naboforhold til Fremtidens Tyskland«. Han var af den Opfattelse, at der gaar nye Strømninger i mange hjemmehørende Sydslesvigeres Sind, og han troede, »at det ikke blot er Nuets Nød, der presser mod Nord, men at der